

dens Folk har Slavemærket paa sig og kryber over for Regeringen.

For en Del Aar siden opstod der i Rusland en Strømning — Panslavismen, og denne fik afgørende Indflydelse paa Finlands Skæbne. Dens Grundsatninger er:

Ruslands Jord = den hellige Jord.
Ruslands Religion = den hellige Religion.

Ruslands Hersker = den hellige Zar.

Alt, hvad der hørte under Vesten, var i Følge denne Retning raadtent og burde udryddes. Finland med sin fri Forfatning, sin evropæiske Kultur, blev Panslavisterne en Torn i Øjet. Panslavisterne blev i Slutningen af Alexander den III.s Regering de toneangivende, men Kejserens Retsind holdt deres Angreb paa Finland tilbage. Men der kom en ny Kejser og med ham kom Slaget — Statskuppet.

Det sidste Aars Stativenheder blev af Foredragsholderen refererede og den finske Deputations Tilbagekomst til Helsingfors skildret. En Snestorm rasede. En umaadelig Menneskenasse stod ventende. Deputationen kom til Syne paa Stationens Trappe og modtoges med en højtidelig Tavshed — indtil pludseligt, som paa et givet Tegn, hele Mængden istemte: „Vårt land, vårt land, vårt fosterland“.

Ved et Møde, som kort efter blev holdt i Byen, blev de Ord udtalte: „Det finske Folk vil staa samlet mod alt, hvad der kommer Øst fra, dets politiske Selvstændighed kan blive knust, — men ikke Nationalsindet.“
A. P.

Rettelse.

I forrige Nummer er Forfatterinden til „Hyld og Humle“ desværre bleven opført som Sophie Bruun — skal være „Braum“.

I samme Nummer har Sæternissen flyttet et lille „sluttet“ hen under „Dansk Kvinderaad“ — hvor det intet har at gøre — i Stedet for at lade det staa under „Arbejderkvindernes Møde om Fabrikloven“, hvor det hører hjemme.

Agnes.

(Frit fra svensk efter den finske Forfatterinde.
Minna Canth's Noveller.)
Ved A. J.

Jeg tav. Jeg kunde ikke andet end se paa hende.

— Se, se! sagde hun, du gør store Øjne.

— Nu ved jeg ikke mere, hvad vi skulde have tilfælles.

— Vær ikke saa højtidelig, kære Lisi. Jeg skal sige dig, hvad vi endnu har tilfælles. Ser du, vi vandrede begge paa gammel, tynd Is, og begge to skal vi om kort Tid synke ned i Dybet. Det, der skiller os, er blot det, at jeg ved det, men du ved det ikke.

— Agnes, hvor kan du tale om disse Ting paa denne Maade?

— Vi skulde vel hellere glemme disse Sager? Du kan ikke en Gang taale at høre Sandheden, stakkels Barn.

Er du saa vis paa Sandheden? Tænker du ikke paa, at ogsaa din Kundskab kan være mangelfuld?

— Lad os slutte, vi kommer ellers aldrig til Sagen. Vi har kun en Time til Skibet gaar.

— Fortsæt da.

— Vel, du spurgte, om jeg rejser alene til Italien. Jeg svarede: nej. Vil du vide, med hvem jeg rejser? — Ja.

— Det var just det, jeg vilde fortælle dig. Ser du, jeg har i Petersborg en god Ven, en rigtig god Ven, som elsker mig grænseløst.

— En Mand?

— Ja, naturligvis en Mand. Men hvorfor ser du saa ulykkelig ud, kære Lisi?

Hun lo ad mine alvorlige Miner.

— Bryd dig ikke om mig. Fortæl blot.

— Denne Ven er ufattelig rig og har en meget høj Stilling. Han har for min Regning lejet en Villa ved Milano paa et overordentligt smukt Sted.

— Og det er med ham, du rejser? formaaede jeg endnu at spørge.

Agnes nikkede bekræftende og saa paa mig med et ubekymret Ansigt.

Jeg grebes af tunge Anelser. Jeg mærkede som en tung Byrde paa mine Skuldre, under hvilken jeg var nær ved at segne.

Hun var jo dog min Barndomsveninde.

I dette Øjeblik saa jeg hende saa levende for mig som Barn i Skolen. Jeg saa de uskyldige mørkebrune Øjne, som altid med Tillid var fæstede paa Læreren. Var det den samme Agnes, jeg nu havde for mig?

— Naturligvis gifter I jer da?

— Noget Giftermaal kan ikke komme i Stand, thi han er — allerede gift.

— Og desuagtet?

— Desuagtet! hun smilede. Tænk nu paa, Lisi, hvad jeg før sagde. Vi to er ikke af samme Slags.

— Men, Agnes, er du lykkelig?

— Hvilket Spørgsmaal? Sig mig først, om du er lykkelig? Eller er overhovedet noget Menneske lykkeligt? Nej! Jeg forsikrer dig, at det ikke er Tilfældet. Om nogen tilfældigvis tror at være det, kommer han nok snart til at forstaa, hvor meget han har bedraget sig selv.

— Ulykken er dog af forskellig Slags.

— Ingenlunde: I Bund og Grund er det nok det samme.

— Kære Agnes, forlad denne Mand! Rejs ikke med ham!

— Ønsker du hellere, at jeg bliver her? spurgte hun.

Jeg maatte slaa mine Øjne ned. Jeg skammede mig, thi hun forstod, at jeg ikke paa noget Vilkaar vilde beholde hende her.

Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder,

Vestre Boulevard 10

giver Undervisning i Tegning, Blomster- & Modelmaling, Gravering, Modelering, Cicelering, Møbel- & Mønstertegning etc.

5 Timer daglig for 10 Kr. maanedlig. Udsalg af Elevarbejder, 3. Sal.

Sundhedsforeningens Bureau,

Gothersgade 49, 1. Sal.

aaben hver Mandag Aften 7—9.

Gratis Besvarelse af Spørgsmaal vedrørende Sundhedspleje.

— Her blev nok en Ballade, — lo hun. Jeg vilde uden Tvivl gøre alle eders mest udmærkede Mænd øre i Hovedet. Noget mindre kunde jeg ikke nøjes med. Og inden kort Tid vilde jeg dog faa nok af den Leg.

— Kunde du ikke tage fat paa noget Arbejde, Agnes?

— Sandt at sige var det vel saadant noget, der foresvævede mig, da jeg besluttede at rejse til Finland. Men nu ved jeg, at det er mig umuligt. I den Henseende behøver jeg ikke at bryde min Hjerne mere.

Jeg kunde ikke sige et Ord. Agnes syntes ogsaa at være fordybet i Tanker. I det mindste antog hendes Øjne et ejendommeligt fraværende Udtryk, mens hun stirrede frem for sig. Hun rettede dog hurtigt Hovedet op, sukkede dybt og sagde:

(Fortsættes)

Artikler, som ønskes op-
taget i det førstudkommende
Nummer af Bladet, maa være
Redaktionen i Hænde senest
den forudgaaende Torsdag
Middag.

Kvinden og Samfundet.

Bestilles i Provinserne paa nærmeste Posthus og hos Landpostbudene, i København paa nærmeste Posthus og paa Bladets Kontor.

Abonnement 50 Øre + Postpenge, i København 9, i Provinserne 11 Øre Kvartalet.

Kvinden og Samfundet.

Opmærksomheden henledes paa, at „Kv. og Samf.“ giver Abonnentsamlere den sædvanlige Boghandleravance: 40 % saaledes, at man for hver til Kontoret, Nørregade 33, St., indsendt Kvittering fra Postvæsenet paa en Abonnent (dog mindst 5 ad Gangen) vil faa 20 Øre — 1 Kr. for 5 ny Abonnenter — tilbagesendt.

Dansk Kvindesamf. Fæstekontor,
Nørregade 33, St., Telefon 17679.

søger dygtige Kokke-, Stue- og Barnepiger og Mejeripiger til høj Løn.

Damernes

Linnedmagasin,

Kronprinsensgade 10

(5te Sted fra Købmagergade).

Lager af færdigsyet Damelinned. Udstyr leveres paa Bestilling i smagfulde Arrangements. Alt 1ste Kl. Arbejde.

2den Sal. Ikke Lagerpriser. Butik

Agathe Bülow-Larssen,

Peder Skramsgade 7.

Papæskeforretning.

Grundlagt 1881.

Dansk Kvindesamfunds Fagskole for Syersker

modtager Elever gratis

samt Bestillinger paa Kjølesyning.

Cort Adelsrsgade 2, 1. S.

Horsens Kvindeseminarium.

Elever, der ønske at forberedes til Optagelse paa Seminariet i August 1900, modtages paa dets Præparandafdeling. Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Under-
tegnede.

Sørine Buchwald. Emil Buchwald.

Levring Højskole i Kjellerup.

Pigeskolen aabnes 3. Maj.

Eline Begtrup. Fr. Bruun, Sognepræst.

Fagskolen for Linnedsyning,

Nørregade 33, St.,

uddanner Elever i Linnedsyning til Erhverv. Tr. Kl. 10—3.

Ær ligt og godt Renommé har Massage-Ursmørelse à 125 Øre, styrker Nerverne forbavsende og giver Ro.
Carl Broe, Aabenraa 35, 1. Sal.

Sophie Andersen,

Bogbinder,

Skindergade 22, 2.

Hj. af l. Kannikestr.

Elever

i Fransk og Tysk modtages.

Palline Bagger Weis.

141, Vesterbrogade. Tr. 11—1

Redigeret af Fru M. Anholm

Trykt hos J. S. Nielsen, Nyvej 19, København V.

Sct. Stefans

Haandgerningsforening

har udsendt sin 23. Aarsberetning:

I Løbet af Aaret 1899 er der uddelt Arbejde til ialt 56 Arbejdersker, af hvilke dog nogle kun har arbejdet i kortere Tid. Naar Maanederne Juli og August, i hvilke Virksomheden kun holdes svagt gaaende, udelades, har Gennemsnitsantallet i hver Maaned været 41. Der er udbetalt i Arbejdsløn 3570 Kr. 37 Øre. — De Genstande, som tilvirkes af de mindre øvede Syersker, og derfor ikke var saa godt forarbejdede, at de egnede sig til offentlig Salg, anvendtes som sædvanlig til de „Portioner“, der efter Reglerne fordeles til Medlemmerne ved Aarets Slutning. De samme Arbejdersker benyttedes ogsaa til Syning af Klædningsstykker til Asyler og lignende Stiftelser, som fik Arbejdet gratis udført, naar de selv leverede Materialet tilskaaet.

Hvad der i 1899 paa denne Maade forarbejdedes, havde en Værdi af 800 Kr.

Foreningen har i det forløbne Aar paa anden Maade end gennem Arbejdet søgt at gøre noget for de Kvinder, der er knyttede til den, idet den, takket være en dertil ydet Pengegave, har kunnet skaffe nogle af sine svage Syersker Landophold, lige som den ogsaa i Sommer har haft den Glæde at kunne gøre en Udflugt til Dyrehaven med sine Arbejdersker, hvoraf flere meget sjældent, en enkelt aldrig havde været i Skoven før. Ligeledes har den i November og December kunnet samle Arbejderskerne med Mænd og voksne Børn til to Aftenunderholdninger, hvortil forskellige velvilligst har ydet deres Bistand. For at dække de dermed forbundne Udgifter betales 10 Øre for Billetten. Det er Foreningens Haab i det kommende Aar at kunne fortsætte disse Aftenunderholdninger. — Dog vil Haandgerningsforeningens Hovedopgave altid være at

søge at skaffe bedre Vilkaar for de arbejdende Kvinder, og dette maa dels ske ved at skaffe dem stadigt Arbejde, dels ved at søge at forbedre Arbejdslønnen. For den øvede Syerske med den gode Maskine er det forholdsvis let at faa godt lønnet Arbejde; anderledes forholder det sig med den mindre øvede, der nok kan faa Arbejde, men som ofte er saa daarlig lønnet, at selv den mest sparsommelige umulig kan leve deraf, uagtet det ikke er store Fordringer, der stilles: 1 Kr. 50 Øre for en 10 Timers Arbejdsdag, altsaa 15 Øre i Timen for et saa anstrengende Arbejde som Linnedsyning, hvor der fordres stor Nøjagtighed og hvor Øjnene ofte har svært ved at holde ud.

Det er denne mindre øvede Syerske, der særlig trænger til Foreningens Hjælp, og den har ogsaa i saa Henseende kunnet udrette noget, men der er langt tilbage endnu; den maa ofte afvise Kvinder, der søger Arbejde, og det er svært at gøre det, naar man

hører, hvorledes de forgæves gaar fra det ene Sted til det andet uden at kunne faa det Arbejde, de behøver for paa en hæderlig Maade at tjene det nødvendige til Livets Ophold. — Derfor retter Haandgerningsforeningen en indtrængende Opfordring til dens Venner samt til enhver, der har Interesse for den arbejdende Kvindes Vel, om fremdeles at støtte denne, og Opfordringen er dobbelt indtrængende i Aar, da Følgerne af den store Arbejdsstansning i Sommer alle den spores, og de høje Priser paa Livsfornødenhederne gør det dobbelt svært at komme ud af det for den, der skal tjene det daglige Brød.

Marie Købke,
Amalievej 9, V.